

• 156.

ut etiam ad diuina se trahat quatuor p[ro]p[ter]e ut etiam p[ro]p[ter]us dicit in x. eth. et s[ed] nobis in sacra scriptura multipliciter commendatur ut est illud magis. Et hoc preceptum est propter virum celestis p[ro]p[ter]us est. n[on]c est ponere quasdam virtutes medias inter politicas que sunt virtutes humanae et exemplares quod sunt virtutes divine. quod est virtutes distinguuntur secundum naturam h[ab]ent motus et termini ita scilicet quod quedam sunt virtutes trascendentia et in divina similitudine conditae. et hec vocantur purgatorie. ita scilicet quod prudenter omnia mundana omnes et placere despicere. o[mn]is ait cogitacionem in sola divina dirigat. sponte vero relinquit in quantum natura patitur que corporis usus requirit. fortitudinis autem est ut aia non terreatur propter recessum a corpore et ascensum ad supernam uisitiam vero est ut tota aia sentiat ad huius mortis viam. quod vero sunt virtutes iam consequentia diuinam similitudinem quod sunt virtutes purgatoriae amittita scilicet quod prudenter sola divina intuatur. sponte terrenas cupiditates nesciat. fortitudine passiones ignorat. iusticia cum divina mente pergitus fidei. contigit eam scilicet iniuste. quas quatuor virtutes dicimus esse virtutes et aliquo modo laetitia vita p[er]fectissimorum.

Ad iij. q[uaestio]nem. q[uod] virtutes humanae sunt circa passiones. q[uod] h[ab]entur homini in h[ab]endo sustentium. h[ab]entur homini que plena beatitudinem asservantur. sicut abscessu passionibus. unde platonius dicit q[uod] passiones politice virtutes mollium id est ad medium reducunt. sicut et purgatorie auferunt. tercierum q[uod] sunt purgati amni oblitus sicutur. quartas sunt exemplari bus nefas et no[n]ari. quatuor dicit possit q[uod] loquuntur de passionibus. sicut q[uod] signant aliquos in ordinarios motus. **A**d iij. q[uaestio]nem. q[uod] deserere res humanas ubi impontur necessitas. viciose et alias est virtus. unde parvus super nullius p[ro]mittit. h[ab]ens sicut et cedentem est rem publica non capescit. qui excellit in genimo dectri[na] se deducit. et h[ab]ens qui aut voluntudinem in necessitate aut alia quicunque causa impedita a republica recesserit cu[m] eius administrandum potest. atque alia laudem decederet. q[uod] consonat ei q[uod] augustinus dicit. de ei. o cuius sancti querunt caritas veritatis negotiis insti suscipit necessitas caritatis quam facient h[ab] nullus impotens principie et atque in tunc in acie dicitur. si autem impotens suscipienda est propter caritatis necessitatem. **A**d iij. q[uaestio]nem. q[uod] sola iustitia legalis directe respicit bonum iure p[er] ipsum omnes alias virtutes ad bonum iure trahit. ut in x. eth. plus dicit. est enim considerandum q[uod] ad politicas virtutes secundum q[uod] h[ab] dicitur. non solum prius boni opari ad iudeum. sed etiam binum opari ad proximum iudeum.

Dicit domini vel alia singulariter p[ro]nomina. Emendatur de considerandum est de virtutibus theologicas. Et circa h[ab] queruntur quatuor. Primo virtus sunt aliquae virtutes theologicae distinguuntur ab intelligentib[us] moralib[us]. Tercio est que sunt. Quarto de ordine earum.

Ad iij. sic proceditur. videlicet q[uod] non sunt aliquae virtutes theologicae ut enim dicit in viii. eth. virtutes est dispositio perfecti ad optimum. dico autem perfectum q[uod] est dispositio secundum naturam. h[ab] illud q[uod] est optimus est secundum naturam. g[enerales] virtutes theologicae non sunt virtutes honestas. **V**irtutes theologicae dicitur q[uod] virtutes honestas. h[ab] virtutes dicitur exemplares ut dicitur. q[uod] quod non sunt in nobis sed deo. g[enerales] virtutes theologicae non sunt virtutes honestas. **V**irtutes theologicae dicitur quibus ordinamus in deo qui est p[er] primi principium et ultimus finis regi. **V**irtutes theologicae dicitur quibus ordinamus in deo. q[uod] deo p[ro]p[ter] ea legis sunt de actibus virtutum. sed de actibus fidei habet et caritatis datum sicut in legi divina. sed enim ecclesiastice qui timet deum credere illi. ita spes in illis. ita diligere illi. g[enerales] virtutes honestas sunt virtutes in deo ordinantes. sunt g[enerales] theologicae. **R**atio. dicitur q[uod] probatur p[ro]p[ter] hoc ad actus quibus in beatitudinem ordinatur ut ex superiori dicitur. Est autem duplex honestus beatitudo sicut felicitas ut super dicitur. una quidem proportionata naturae humanae ad quam scilicet honestus p[ro]p[ter] principia sua nature. Alio autem est beatitudo naturae honestae excedens ad quam scilicet sola divina honestus p[ro]p[ter] p[er] hoc quoadam beatitudinis principiacionem. non sicut illud q[uod] dicitur. sed ita p[ro]p[ter] xpm facti sumus conformes domini nature. et q[uod] honestus beatitudo proportionata naturae honestae excede p[ro]p[ter] principia naturae honestae ex quibus procedit ad binum agendum sicut sua proportionem non sufficiat ad ordinandum honestum in beatitudinem predictas. ut p[ro]p[ter] supradictum honestum in beatitudinem aliquam principia p[er] q[uod] ita ordinatur ad beatitudinem superlatim h[ab] p[ro]p[ter] principia naturae honestae ex quibus admodum honestus beatitudo excedit principia naturae honestae. non sicut abscessu admodum honestus beatitudo ex quibus procedit ad binum agendum sicut sua proportionem non sufficiat ad ordinandum honestum in beatitudinem predictas. ut p[ro]p[ter] supradictum honestum in beatitudinem aliquam principia p[er] q[uod] ita ordinatur ad beatitudinem superlatim h[ab] p[ro]p[ter] principia naturae honestae ex quibus admodum honestus beatitudo excedit principia naturae honestae. **A**d iij. q[uod] honestus non dicitur honestus beatitudo sicut honestus beatitudo h[ab] quibus nos efficiuntur honesti a deo et in ordine ad deum. unde non sunt exemplares sicut exemplaria. **A**d iij. q[uod] honestus beatitudo ad deum n[on] est et voluntas ordinatur p[er] naturae principium et finis. finis beatitudinis proportionate nature ad ipsum sicut est obiectum honestus beatitudo sicut naturae honestae et voluntas sicut naturae honestae. Nam non ordinatur sufficienter.

Ad iij. sic proceditur. videlicet q[uod] virtutes theologicae non distinguuntur a moralib[us] et intelligentib[us] virtutes enarratione theologicae si sunt in alia humana opere. q[uod] p[ro]p[ter] ipsam. vel sicut p[ro]p[ter] intelligentiam. vel sicut p[ro]p[ter] appetitum. h[ab] virtutes q[uod] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] intelligentiam dicitur intelligentib[us] virtutes autem q[uod] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] appetitum sunt morales. g[enerales] virtutes theologicae non distinguuntur a virtutibus moralib[us] et intelligentib[us].

